

Студенти груп 2 ЕОМ-79, 2 РК-78 склали вже чотири
екзамени на «чотири» і «п'ять».

Комсорг групи 1 ЕПП-71 Наталка Момот звітувала
в комітеті комсомолу про успішне завершення сесії.
У студентів групи 4-АТ-78 (комсорг Петро Сабашук)
на рахунок вже чотири успішно складених экзамены.

Як і належить, на «п'ятірки» складає нинішню сесію
Ленінський стипендіат, заступник секретаря комсомольського бюро радіотехнічного факультету Олександр Вітюк.

Приклад комуніста наслідують у навчанні студенти
інституту Світлана Буда, Наталка Бик, Геннадій Енд-
жівський, Володимир Козлов та Ігор Новицький.

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 3 (83)

Виходить раз
на тиждень.

П'ятниця, 21 січня 1983 року.

Ціна 1 коп.

СЕСІЯ, СЕСІЯ, СЕСІЯ...

РОКИ ЮНОСТІ НЕЗАБУТНІ...

В твоїх руках, юний дру-
же, черговий випуск сту-
дентської «багатотиражки».
Більшість матеріалів газе-
ти про тебе, про товаришів
по Спілці Молоді, по нав-
чанню.

З великою гордістю за-
рідну Вітчизну зустріли
юнаки та дівчата ВПІ, як і
вся радянська молодь сер-
дечні слова новорічного
здоровлення радянському
народові. І зараз, коли за-
вершується перший місяць
нового 1983 року, ми з
впевненістю кажемо, що в на-
ших задумах і прагненнях
він, як і попередні роки, по-
партійному бойовий! По-
комсомольському завзятий!
І безперечно щасливий!

Так, це думка всіх нас.
Бо хіба ж це не щастя жити
під мирним небом, здобу-
вати у вузі свою улюблену
професію, мріяти і кохати,
пишатися розквітом і мо-
гутністю рідної Батьків-
щини?

— Історію творять тепер
самостійно мільйони і де-
сятки мільйонів людей, —
сказав Володимир Ілліч Ле-
нін на зорі Радянської
влади.

Історія нашої країни —
зіллення думок і справ
вождя. Ми відзначили 60-
річчя утворення СРСР, впев-
нено вступили в третій рік
одинадцятирічної п'ятирічки. І
кожен з нас, часточка міль-
йонів, прагне внести свій
вклад, вписати свою літе-
ру в цю книгу історії.

Для студента глибокі
знання — найголовніше.
Потрібно добре вчитися,
постійно розширювати свій
кругозір, підвищувати свою
духовну культуру, опано-
вувати знаннями і навиками
майбутнього спеціаліста,
керівника виробництва.

Поки навчаєшся в інсти-
туті, хочеться якнайвидше
закінчити вуз, стати самос-
тійною людиною. Коли ж
нарешті збувається це ба-
жання, настає таке почут-
тя, наче ти розлучаєшся з
самим близьким і найдо-
рожчим.

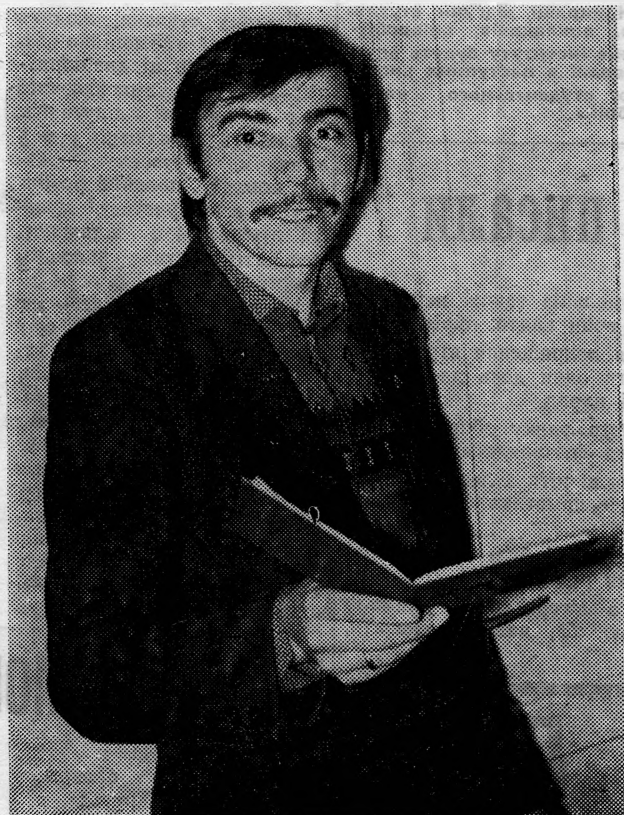
Студентські роки — най-
пам'ятливіша і найщасливі-
ша пора. А попереду таке
цікаве, таке захоплююче
життя. Попереду безліч різ-
них ситуацій, сотні проб-
лем. І вирішувати їх дове-
деться вам — наполегли-
вим, юним, з невтомним
прагненням і зацікавлені-
стю до нового, невивченого.
Вам, чії руки і серця по-
стійно тягнуться до роботи.
То ж зичимо вам, шановні
друзі, щасливих обріїв! Успі-
ху на экзаменах! Нехай
юні студентські роки ста-
нуть для вас приємними
споминами на вже життя.

У студентів ВПІ в розпалі
сесія. Екзамены склада-
ють стаціонарники, вечір-
ники, заочники. Ось з весе-
лою усмішкою на обличчі
з аудиторії вийшов студент-
заочник четвертого курсу
факультету автоматики і
обчислювальної техніки
Михайло Васильович Ки-
сіль. Екзамен з предмету
«Електромагнітні устат-
кування автоматики» він
склав на «відмінно». Це
ще два іспити. Та він ві-
же друга в його заліковці

п'ятірка під час цьогоріч-
ної зимової сесії.

Приїхав сюди Михайло
Васильович з Кам'янець-
Подільського, де працює
на заводі «Електроприлад».
На його підприємстві ви-
готовляють обчислювальну
техніку для потреб народ-
ного господарства. Тому й
вирішив здобути вищу осві-
ту із цієї важливої га-
лузі промисловості.

Попереду у М. В. Кисіля
ще два іспити. Та він ві-
рить в свої сили, що й ті

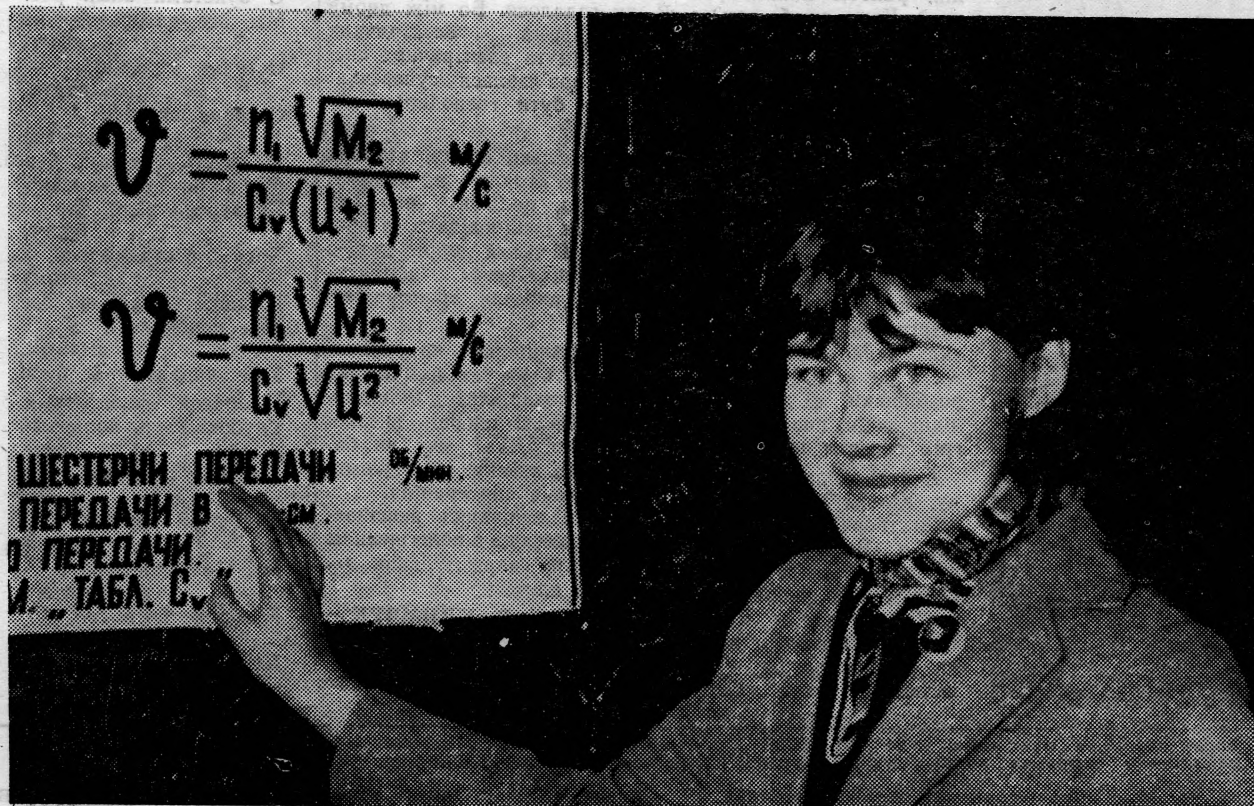
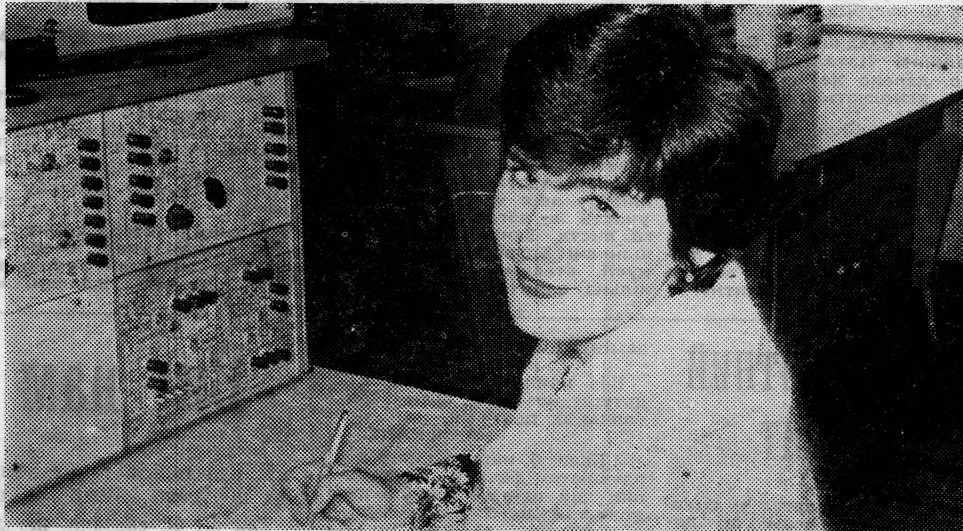
Фоторепортаж

екзамены складе на «від-
мінно». (Фото зліва).

Радісно на душі у сту-
дентки вечірнього відділен-
ня радіотехнічного фа-
культету Альбіна Олександрівни Юхильсон. Екзамен з
предмету «Радіопередаю-
чі пристрої» вона склала

на «п'ятірку». Це уже сьома
сесія у її житті. Альбіна
Олександрівна працює на
заводі «Термінал». В май-
бутньому хоче стати ін-
женером - радіотехніком і
трудиться в обчислюваль-
ному центрі статуправління.
Задоволений відповіддю
третьокурсниці машино-

будівного факультету Ок-
сани Козирчук доцент І. І.
Вишинський. Добре підго-
тувалася дівчина з предме-
ту «Теорія механізмів і
машин». Іван Іванович щиро
привітав Оксану з
відмінною оцінкою і по-
бажав їй стати хорошим
спеціалістом. (Фото внизу).
Приємно було слухати

доценту енергетичного фа-
культету Е. С. Смолинсько-
му відповідь на екзамені
першокурсника з Соціалі-
стичної Республіки В'єт-
нам Хоанг Нгок Вана. У
своїй країні він закінчив
інститут іноземних мов, де
досконало вивчив російську
мову. У ВПІ юнак здобуде
спеціальність педагога-енер-
гетика, щоб потім в своїй
країні готувати інженерів
для народного господарст-
ва.

Перша п'ятірка в залі-
ковій книжці Хоанг Нгок
Вана свідчить про те, що
старт у навчанні юнак зро-
бив хороший. Варто ска-
зати, що всі юнаки та дів-
чата з братнього В'єтнаму
з особливою сумлінністю
ставляться до своїх обо-
в'язків. На «чотири» і
«п'ять» склали два перших
екзамены До Мін'я Ха,
Ньєм Куок Бас, Ле Туан
Ту, Чан Хіу Нам. Напру-
жена зараз пора у студен-
тів. Іде сесія.

М. ЮРЧИШИН,

«ОБРИЙ»

Етика поведінки студента

Шановний друже! Ти вступив до інституту, щоб здобути свою найулюбленішу професію, про яку, можливо, мріяв не один день ще з шкільної партії. Тепер, сумлінно готуючись до лекцій і семінарських занять, ти прагнеш завоювати той чи інший матеріал, щоб мати в заліковій книжці хороші оцінки. Та чи справжній ти студент? Чи можна брати з тебе приклад? Мабуть, не одні успішні оцінки повинні служити еталоном радянського студента.

Ти дав, наприклад, свій конспект чи підручник товаришу, а він чомусь його не повернув, сказав, що ніби-то загубив. А може й не

загубив, а заздрить тобі і вирішив таким чином зіпсувати твій настрій. Але ти будь завжди оптимістом, не зривай на ньому свою обуреність, хай він сам зрозуміє свою помилку. Сучасний студент. Яким він повинен бути? Давайте разом поміркуємо.

Я особисто хочу сказати кілька слів про наших дівчат. Це розумні і скромні молоді люди. Їх постійно цікавлять сучасні кінофільми, новини літератури і мистецтва тощо. Можливо, їм інколи не вистачає часу постійно ходити в кіно чи театр, та все ж вони прагнуть бути в курсі всіх справ.

Але є, на жаль, серед нас

студентські роки — це юність. А юність — пора пошуків і надій, хвилюючих дум про майбутнє. Але у вас, дорогі друзі, теж є чимало проблем, гострих невирішених питань. Ви замислюєтесь про свою роль і місце в житті, постійно читаєте книги про всебічний і гармонійний розвиток людини. Сперечаєтесь про нові кінофільми, про чистоту взаємостосунків і по-своєму відкриваєте для себе істину, хай вже сотні разів нимось відкрито. Та одному інколи важко розібратися в усьому.

Давайте поведемо мову про ваших друзів-однокурсників, про традиції нашого інституту, проте, як най-

більш раціонально розподілити свій час, як закріпити свою самостійність в навчальному процесі, як краще організувати своє дозвілля.

Редакція газети охоче надаватиме слово Ленінським студентам, відмінникам навчання, спортсменам, учасникам художньої самодіяльності — усім, хто побажає висловити свою думку.

Але для того, щоб матеріали клубу «Обрій» були цікавими і змістовними, пишіть нам про все, чим ви живете, що вас хвилює.

Ваші листи допоможуть нам зорієнтуватися на тих питаннях, що цікавлять вас.

СВІТ ЙОГО ТУРБОТ

Його обрали комсоргом групи в минулому році. Попередник, звітуючи на зборах, скаржився на те, що комсомольці групи і внески нерегулярно платять, і доведення не завжди виконують. Одним словом, пасивні. Степан Мазяр же знав про них зовсім інше. Дівчата, збираючись вечорами в гуртожитку, співали, танцювали, гаряче обговорювали прочитані книги, переглянуті фільми, хлопці ганяли на стадіоні м'яча, а під час трудового семестру ударно працювали в студзагоні. І вчилися. Добре вчилися. В числі кращих були комсомольці Тетяна Польова, Микола Голубев та інші.

Вже наступного дня зібралися всі разом, обговорили, що і як потрібно зробити, аби група вийшла з числа кращих.

Виявилось, що усі студенти охоче виконують комсомольські доручення, люблять спорт, художню самодіяльність. Освятили хоча б Світлану Невику. Дівчина бере найактивнішу участь у підготовці концертів, вечорів тощо.

Або комсомолец Іван Марчук. Він уже зараз починає формувати студентський будівельний загін з надійних хлопців. Щоб влітку не підвели.

Намагається не відставати від своїх однокурсників і сам групкомсорг. Він взяв шефство над навчальною кімнатою, в якій студенти готуються до занять.

Тепер вона має найкращий вигляд в гуртожитку.

Зараз студенти групи І ЕСС-80 живуть єдиною дружною сім'єю. Вони проводять рейди «Комсомольського прожектора», патрулюють вечорами на вулицях міста, навчаються в системі комсомольської політосвіти, самі готують політінформації. Їх ніхто не тягне за руку. Вони самі приймають рішення і самі їх виконують.

Робочий день у Степана Мазяра розпочинається, як і у всіх студентів, о 8-й годині ранку. А закінчується... Між іншим, на це запитання він і сам не зміг би точно відповісти.

За один день його можна зустріти і на кафедрі, і в лабораторії, і в комітеті комсомолу, і в студентському клубі. Він завжди серед людей.

Віктор МОРЕХОДОВ,
секретар комсомольського бюро енергетичного факультету.

А ви не смійтеся

Людина сучасна, людина летант, який зуміє, можливо, всібічно і гармонійно розвинутий. Часто ці два поняття, не дуже замислюючись над їх змістом, плутають, вважають абсолютно рівнозначними. Сучасна людина, мовляв, повинна розбиратися в кібернетичній, музичній, літературній, живописній, телепатії, бути хорошим спортсменом і т. п.

По-моєму, це далеко не так. Рівень розвитку всіх галузей знань сьогодні такий, що вимагає, навпаки, вузької спеціалізації, віддачі всіх сил і часу на вивчення конкретного предмету. Дехто може піти й іншим шляхом — нахвтавшись поверхових знань з багатьох наук, запам'ятавши різні факти і зведення. Але з такої людини, на мою думку, скоріше вийде ді-

летант, який зуміє, можливо, всібічно і гармонійно розвинутий. Часто ці два поняття, не дуже замислюючись над їх змістом, плутають, вважають абсолютно рівнозначними. Сучасна людина, мовляв, повинна розбиратися в кібернетичній, музичній, літературній, живописній, телепатії, бути хорошим спортсменом і т. п.

По-моєму, це далеко не так. Рівень розвитку всіх галузей знань сьогодні такий, що вимагає, навпаки, вузької спеціалізації, віддачі всіх сил і часу на вивчення конкретного предмету. Дехто може піти й іншим шляхом — нахвтавшись поверхових знань з багатьох наук, запам'ятавши різні факти і зведення. Але з такої людини, на мою думку, скоріше вийде ді-

Віктор ЧУРЧУН
студент групи І РТ-81.

ВІ СКОРО ПОЙМЕТЕ САМИ

Прощайте, сади і скверы,
Прощайте, друзья и парки,
Прощайте, милые девушки,
С букетами алых роз.
Мы все разбредлись по свету,
Оставив школьные парты,
Оставив шумное детство
И грусть голубых берез.
Мы сами еще недавно
Не верили в то, что будет,
Хотя и стремились к этому
И даже не раз во сне
Уже попадали в штормы,
И видели фиолетовый,
Глубокий полярный снег.
У нас рюкзаки, как глыбы,
И куртки хрустят от соли,
Мы вышли искать экзотику,
Которой не видел
Пускай мы не знаем жизни,
Мы любим ее до боли.
Поэтому и скитаемся
По всем уголкам земли.
Не ради пустой бравады
Мы песни поем так часто,
Не ради пижонства
Порою не бреем шек.
А просто хотим увидеть,
Откуда берется счастье,
Простое и настоящее,
Не то, что из книжных строк.
Прощайте, сады и скверы,
Прощайте, друзья и парки,
Не плачьте, смешные девочки,
О парты свои опершись.
Вы скоро поймете сами,
Что нету на свете сказок,
А есть бесконечно трудная
Отличная штука — жизнь!
С. ФЕДОТОВ.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА.

В ЗАПОВІТНИЙ ЗОШИТ

Характер полягає в енергійному прагненні до досягнення мети, яку кожен собі вказує.

В. ГЕТЕ.

В хвилини нерішучості дій швидко і намагайся зробити перший крок, бодай і зайвий.

Л. ТОЛСТОЙ.

Воля наша, як і наші м'язи, міцніє від постійної зростаючої діяльності... не даючи їм вправ, ви неодмінно будете мати слабкі м'язи і славу волю.

К. УШИНСЬКИЙ.

Гнучкість розуму може

замінити красу. СЕНДАЛЬ.
Без повної розумової культури не може бути і витончених почуттів.

А. ФРАНС.

...Коли б наш вір володів здатністю бачити внутрішній світ нашого ближнього, можна було б більш вірно судити про людину по її мріях, ніж по її думках.

В. ГЮГО.

Щастя дістається тому, хто багато трудиться.

Леонардо да Вінчі.

ПРИКАЗКИ ТА ОБМОВКИ

Якщо ти зразу берешся за кілька справ, це ще не значить, що ти Цезар.

В. ГРИГОРЬЕВ.

Душі нема, та це не виправдання для бездушності.

А. ДАВИДЕНКО.

Мода в розумінні підлабузника: «Зараз таких думок не носять».

А. ПАСТЕРНАК.

Ви нам писали

...В навчанні в таких комсомольців також немає ніяких порушень. Якщо і є, то вони надто «сірі».

...Так Л. О. сказала, що для покращення втрати робочого часу необхідно виділити один день для проведення всіх виробничих зборів і нарад.

...Був час, коли вони кожного ранку збиралися в шість годин ранку і займалися фіззарядкою.

...На перших курсах вони могли піти з лекцій, не замислюючись довго над цим, але намагаються не порушувати дисципліни.

...Путівку на вузівський тур роботи буде давати група після всебічного обговорення роботи.

...Хлопці багато працюють з літературою, чимало часу приділяють ознайомленню, ба, навіть сказати, вивченню наочного приладдя.

ГРАБІЖ СЕРЕД БІЛОГО ДНЯ

ФЕЙЛЕТОН

От скажіть-но, людоньки добрі, щоб ви зробили, коли б на вас серед білого дня раптом напад грабіжників? Кричали б, так? В міліцію побігли б, га? Вірно. І кричати треба, і заявити негайно куди слід.

Ну та це ще півбіді, якщо пограбують когось одного. Міліція в такому випадку швидко знайде злодюгу. А як бути тоді, коли грабіжники обдеруть цілий колектив зразу? Не знаєте? Ми теж не знаємо. Не знають цього і сотні студентів енергетичного факультету, яких давно вже пограбували. І не якісь там п'яниці-розбишаки, а досить солідні люди, про яких навіть гріх сказати погане слово.

А суть полягає ось в чому. Кілька років тому завдяки творчим зв'язкам між ВПІ і «Вінницяенерго» на території інституту було споруджено навчальний полігон з підстанцією, низьковольтною лінією електропередач. Йому належало стати навчаль-

ною базою студентів електротехнічних дисциплін. Радості студентів не було меж. Та не так склалося як гадалося. Бо між двома кафедрами електричних станцій та електричних систем зав'язалася суперечка: кому бути господарем полігону?

Поскілки обидві сторони вперто стояли на своєму, мовляв, полігон не наш, не нам і відповідати за нього, тим часом добрі дяді з «Вінницяенерго» демонтували і вивезли трансформатора.

І залишилися на території інституту як пам'ятники безгосподарності і безвідповідальності опора високовольтної ЛЕП, яку ви бачите на знімку, та розкомплектована підстанція.

Зате керівники вищеназначених кафедр з полегшенням зіткнулися: нарешті впав тягар з плечей.

В. КЛИМЧУК,
зав. сектором головної групи народного контролю інституту.